

Джевапъ* (*djevāb*, s. a. 1. *Réponse*. 2. *Discours*) с. м. отвѣтъ: Како ке ми изанъ да'ѣтъ, Така джевапъ да ви да'амъ. *М.* 73. Немой некой Арапъ да загубить, Оти джувапъ никой не ми давать. *ib.* 101.

Джевре* (*tehevrè*, s. t. *Le tour, contour, enceinte, circuit*) с. с. рамка; платовъ, отороченный кружевомъ или шитьемъ: Злати абълки (*Стоян*) сбираше В бѣло ги джевре туряше. *Д.* 53, 12—13. Послѣ (*невѣста-та*) дохожда та имъ цѣлува рѣкъ и ги дарува по една шитъ бѣлъ кръпъ (*чевре*). *Ч.* 15.

Джеинкъ* (*сторж*, *чинж*) подыму войну, веду войну (*djenk*, s. t. p. *Guerre, combat. djenk itmek, faire la guerre, se battre*): Айви вѣ млади байрактари, Съ коя мисля джеинкъ ке сторите. *М.* 96. Тебе кажвать мошне добаръ юнакъ, Кя те пуцить цара одъ Стамбола, Джеинкъ да чинишъ съ една женска пола, Име иматъ Шаина робина. *ib.* 146. Арно те найдофъ да те опитаъ, Ели вистина джеинкъ съ сторилъ Во мирна земя во Моріо'о. *ib.* 650. Утъ Бога нашла Камяна дѣвойка, Що си приучи Дунавка краля, Да сж бере ду негува силна войска, Да си ѣнкъ устори сасъ Читайска краля. *Вв.* 8.

Джелепинъ* (*tehèlèbi*, adj. et s. t. 1. *Divin, maître, seigneur*. 2. *Poli, bien élevé, qui sait vivre*) с. м. 1) баринъ (*син.* болѣринъ): Пручюла ми сж ѣ Димкъ ми Визимкъ Утъ Димиръ-капѣкъ съ гуляма прикъ. Де ѣ зачю, де ѣ зачю Димчю ми булеринъ, —, Димчю ми джилепинъ Димчю ми булеринъ утъ Будима градъ. *Ч.* 303. Сжбрале сж сж джелепе, На Стамболъ на Едикула. *М.* 152. Въ Тракия даже и по най-малките села сжществувать черкови и училища, а на Високътъ (въ пиротската епархія) на 17 довольно голѣми села принадлежи само една черкова, която са отваря исключительно на великденъ и която е направена не отъ селенете, а отъ джелепете. *З.* 85. Дане бане Челепине. *Д.* 39. 1. 5. 2) хозияинъ скота, прасолъ (*син.* браничяръ): А Стана плаче, та не ще: Ази си не щъ Стоян джелепин. *Д.* 35, 30. 33. Тодору Господъ помогналъ, Та стана чутенъ джелепинъ, Та собра стока голяма. *Ч.* 134. Касабинътъ трѣбува да земе (*стокъ-тъ*) отъ браничяра (джелепина). *Л. Д.* 1873 p. 181.

Джелатинъ* (*djellād*, s. a. t. p. *Bourreau*) с. м. палачъ (*син.* паличникъ): Токо това изрече, На двора джелати додохъ. *Д.* 30, 55—56. Дофтаса Керима кадъна Със деведесе джелати, Съ сто и двайсе Арапи. *ib.* 17, 80. 82—83. *М.* 166. Маръ те не са, мамо, джилепи, Най ми са Турци Хайдути, Хайдути, мамо, джелати. *Ч.* 315. Не трѣба да даваме на човѣкътъ случай да стане джелатинъ и деспотъ. *З.* 28. Спротивъ това тж осждамъ на смъртъ да загинешъ; ето ножа на джелатинатъ ми. *Х. I*, 68.